

การศึกษาทดลองการใช้เศษวัสดุในท้องถิ่นลึบชนิด เพื่อลดต้นทุนการผลิตเห็ดเป๋าฮื้อ

ฝ่ายศึกษาและทดสอบการปลูกพืช
ศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

บทคัดย่อ

การศึกษาการใช้เศษวัสดุในท้องถิ่นเพื่อลดต้นทุนการผลิตเห็ดเป๋าฮื้อ เป็นการศึกษาความเป็นไปได้ของการใช้วัสดุที่หาได้ง่ายในท้องถิ่นสำหรับเป็นวัสดุหลักในการผลิตก้อนเชื้อเพื่อเพาะเลี้ยงเห็ดเป๋าฮื้อ วัสดุดังกล่าวที่เลือกมาทดสอบเป็นขี้เลื่อยของไม้หรือเป็นเศษวัสดุอินทรีย์เนื่องจากเส้นใยของเห็ดเป๋าฮื้อสามารถย่อยสลายวัสดุทั้ง 2 ประเภทนี้ให้เป็นอาหารเพื่อใช้สำหรับการเจริญและพัฒนาไปเป็นดอกเห็ด วัสดุที่นำมาทดสอบครั้งนี้มี 10 ชนิด คือ ฟางข้าว เปลือกถั่วเหลือง จอกหูหนูแห้ง รำหยาบ ชานอ้อย ขี้เลื่อยไม้มะม่วง ขี้เลื่อยไม้ไมยราพักษ์ ขี้เลื่อยไม้กระถิน ขี้เลื่อยไม้ฉำฉา และ ขี้เลื่อยไม้ยางพารา โดยมีขี้เลื่อยไม้ยางพาราเป็นกรรมวิธีควบคุม ผลการศึกษาพบว่า ขี้เลื่อยไม้ยางพาราให้ผลดีที่สุดและให้ผลผลิตเห็ดเป๋าฮื้อสดเป็น 7.9 กิโลกรัมต่อก้อนเชื้อ 100 ก้อน ในขณะที่ชานอ้อยให้ผลผลิตรองลงมาคือ 5.7 กิโลกรัมต่อก้อนเชื้อ 100 ก้อน ส่วนจอกหูหนูแห้ง รำหยาบและเปลือกถั่วเหลืองมีปัญหาด้านการนำเสียบของก้อนเชื้อสูงมาก คือ 94-100 เปอร์เซ็นต์